

sesmaade — hvormed de virke, og klart og tydeligt fremstillet Resultaterne. Ligesom enhver Sandhed har den bestaaet sine Kampe, i henved 50 Aar og trods al Modstand er den dog kommen stedse mere og mere til Anerkjendelse og er gaaet stadigt fremad gjennem Erfaringens Prober. For Enhver, som har gjennemtrængt dens Grundsætninger og har lagt Mærke til dens Resultater, er det blevet en ErfaringsSandhed, at den helbreder baade billigere, sikrere og hurtigere end den gamle Lægemethode. Jeg har utallige statistiske Data, hvorpaa dette grunder sig; men da det vil være for vidtløftigt at fremsføre disse for det ærede Thing, skal jeg kun fremsføre, hvad der fremgaaer af nøagtige Beregninger, der ere grundede herpaa. Det er saaledes blevet klart, at ved alloopathisk Behandling døer af Cholera 40 til 50 af hvert Hundrede, men ved homöopathisk Behandling kun fra 4 til 7 (Ratten). Det kan bevises ved Kjendsgjerninger (Tscherning: Nel.). Det siger jeg, det kan. Der næst er det vist, at der ved den alloopathiske Behandling af andre forskjellige almindelige Sygdomme døe i Reglen 9 à 10 af Hundrede; men ved den homöopathiske kun 3 til 5. Gjenemsnitvarsigheden af de forskjellige Sygdomme er for de alloopathisk Behandlede 28 à 29 Dage; for de homöopathisk Behandlede kun 20 à 21 Dage. Endelig stille Omkostningerne til Lægemidler sig saaledes, at der ved Behandling efter Alloopathiens Regler medgaaer det Dobbelte for hver Dag, af hvad det koster for hele Sygdommen, naar den behandles efter Homöopathiens Grundsætninger. Følgen af disse Resultater har været, at den har gjort Fremgang i de fleste europæiske Lande, og blandt disse vil jeg kun nævne Tydskland, Storbritannien, Frankrig, Belgien, Spanien, Italien og Rus-

land. I de fleste af disse Lande er der indrettet homöopathiske Hospitaller, hvortil stadig mere og mere bevises Homöopathiens Nytte. Det vil erindres, at der issor oprettedes, om jeg mindes ret, 6 homöopathiske Hospitaller i Preussen efter Regjeringens Foranstaltning. To homöopathiske Hospitaller have i flere Aar eksisteret i Wien, og man er der saa tilfreds med dem, at man ønsker sig flere. I Storbritannien er der over 60 homöopathiske Hospitaller; ja, hvad jeg siger er ikke grebet ud af Luften, men det grunder sig paa statistiske Beregninger og Dggebvelser (Stemmer: Beviis!). Jeg kan bevise dette. Som et Beviis paa dens Anerkjendelse i England tjener ogsaa, at der for 3 Aar siden kom en Deputation, bestaaende af flere adelige Medlemmer, med en Petition til Krigsministeren, med Begjæring om, at der i det civile Hospital i Smyrna maatte blive indrettet en Afdeling til Homöopathien, og denne var underskrevet af 22 Pairs, af mange høitstaaende Officeret og af mange Civile; som et af Motiverne ansførte man, at Soldaterne havde tabt Tilliden til den gamle Lægemethode og havde derimod mere Tillid til Homöopathien. — Endnu et Exempel paa dens Anerkjendelse i England: — det er bekjendt, at Engländerne ere et praktisk Folk, og det viser sig ogsaa her — der findes saaledes i England 2 Livsforstærkingsanstalter, der tilbyde deres Medlemmer betydelige pecuniaire Fordele, naar de bevise, at de anvende homöopathiske Læger til Behandling af deres Sygdomme. Ogsaa i Amerika er den meget udbredt; der skal findes i Amerika henimod 3000 promoverede homöopathiske Læger. Hvad saa mange fornuftige Mænd anerkjende, skulde man vel ikke hos os kalde aldeles Tant.